

have det fremadrettede: Hvor går vi hen med arbejdsskadebegrebet?

Og dér er jeg bange for, at når Erhvervs sygdomsudvalget så herudover får de her 7.400 sager, hvor det måske skal behandle i størrelsesordenen 1.000 sager, vil det simpelt hen vælte læsset og betyde, at de repræsentanter, vi får fra de andre organisationer, som ikke er arbejdsmarkedets parter, vil blive af en ringere kvalitet end dem, vi hidtil har haft, fordi det simpelt hen er for belastende, og det belaster jo så også de arbejdsmedicinske klinikker, de pågældende kommer fra. Og det er meget, meget vigtigt, at vi fastholder interessen for udviklingen af erhvervs sygdomsbegrebet, således at vi kan få skilt de ting fra, som ikke længe er et problem, fordi vi har fået ny viden, således at vi hele tiden kan optage ny viden. Og det er dér mit problem er med, at Erhvervs sygdomsudvalget med den repræsentation, vi har i dag, skal påtage sig de her arbejdsopgaver.

Socialministeren (Karen Jespersen):

Til hr. Tom Behnke, der spurgte om, hvad den politiske begrundelse er for at medtage belastende løftarbejde som en del af beskrivelsen af det nye arbejdsskadebegreb.

Forhistorien er jo, at et flertal her i Folketinget besluttede at se på flere sider af arbejdsskade lovgivningen. Bl.a. ville man gerne se på muligheden for at give erstatning for skader, som opstod i forbindelse med pludselige løft i forbindelse med vanskeligt løftarbejde, og den formulering kom ind i kommissoriet. På baggrund af dette kommissorium sad et bredt sammensat udvalg i en meget lang periode, så på det meget vanskelige spørgsmål og lavede en meget stor betænkning, som bygger på, at man skal tage udgangspunkt i vanskeligt eller belastende løftarbejde. På den baggrund kom udvalget frem med et forslag, og nu kommer jeg så med et lovforslag.

Hvis jeg sagde, at jeg egentlig synes, forslaget skulle være bredere, ville det være på et utroligt løst grundlag. Grunden til, at det er vanskeligt, og at der er blevet arbejdet så meget med sagen, er jo, at der er en glidende overgang til rygska der, som ikke er arbejdsbetingede, og at sporene fra Sverige skræmmer. Her har vi set eksempler på, at man havde et meget bredt arbejdsskade begreb, som man faktisk havde svært ved at administrere, fordi det var svært at se, hvad der egentlig var arbejdsbetinget, og hvad der ikke var arbejdsbetinget. Resultatet blev, at man var

nødt til at gå baglæns og stramme op på det arbejdsskadebegreb, man nu engang har lavet. Det synes jeg ville være utrolig uheldigt, og derfor synes jeg, det er meget betryggende, at vi nu har en ny definition af arbejdsskadebegrebet, som der er bred opbakning om på arbejdsmarkedet, og som vi nu forsøger at omsætte til lovgivning.

Men hvor svært det er, bliver jo illustreret af netop det problem, fru Anne Bastrup tog op: Selv når vi lovgiver om det og forsøger at afgrænse det, er det for mig at se ikke muligt uden videre at bede Arbejdsskadestyrelsen føre det ud i livet, og så vidt jeg forstår på fru Anne Bastrup, mener hun også, at der vil være brug for en nærmere definition i loven. Men så kommer vi ind i nogle problemer med, hvordan vi skal undgå at indsnævre det yderligere.

Når der bliver brug for, at Erhvervs sygdomsudvalget løbende skal fastsætte en praksis, efter at lovforslaget forhåbentlig er blevet vedtaget, hænger det netop sammen med, at det er en meget svær balancegang at finde ud af, hvad der egentlig er arbejdsbetingede ryglidelser, hvor der kan stilles krav om erstatning. Men det problem ville jo være endnu større, hvis vi havde en bredere og dermed også betydelig løsere definition, som hr. Tom Behnke lægger op til, så jeg synes egentlig, det er et godt og betryggende udgangspunkt, vi har fået her. Vi har også sikkerhed for, at det er et meget bredt sammensat udvalg, der har gennearbejdet alle sider af problemet og kan komme med en næsten enig indstilling.

(Kort bemærkning).

Tom Behnke (FP):

Ja, men det udvalg, der skal se på, præcis hvilke skader der kan komme med, og hvilke der ikke kan komme med, er jo låst af lovforslagets forudsætninger, og det er de forudsætninger, jeg gør nogle indsigelser imod. Jeg er helt enig i, at det, der skal være tale om, er pludselig opståede skader og ikke en nedslidning over 40 år. Den afgrænsning vil jeg godt være med til.

Men det eksempel, jeg illustrerede før med politiassistenten, der får en løfteskade, kom jeg frem med i håbet om, at han kunne komme med i forslaget, fordi der er tale om en pludselig opstået skade. Men det kan han ikke, for almindeligt politiarbejde er normalt ikke hårdt belastende løftarbejde. Men der opstår fra tid til anden situationer, hvor der pludselig bliver brug for at løfte, som fru Anne Bastrup også